

Adım

Yıl 1996 • Sayı 9 • Gelsenkirchen Bismarck Kadınlar Çalışma Grubu

Ufuk Kobaş

Eğitim özgürlüğün anahtarıdır.
Fatima Bassari

İÇİNDEKİLER

Sayfa

İÇİNDEKİLER	2
Merhaba/ADIM	3
8 Mart'ın Ardından/Semra Kayaçelebi	4
Günümüz İran'ında Kadın/ADIM	4
Cumhuriyet ve Kadın Hakları/ADIM	5
Ufuk Kobaş'la Söyleşi/Nesrin Görsev	6
Üç Genç Kız İstanbul'da/Banu, Nebahat, Yasemin	7
Halide Edib Adivar/Nesrin Görsev	8
Şiir/Değişim/Birsen Samancı	9
Viran Dağlar/Semra Kayaçelebi	10
Bir Çocukluk Anısı/Gülnigar Özer	11
Atatürk Sevgisi/Okşan Polat	11
Büluğ Çağı -Sağlık Prostat/Ayşen Ertan / ADIM	12
Artık Benim de Bir Ehliyetim Var/Zehra Gedikli	13
Yabancılar Dışarı/Zuhal Özügöl	14
Kalimerhaba/ADIM	15
Sinema- Balina ve Çocuk/ADIM	15
Bir Kadın Yazarımız/Duygu Asena	16
Uğur Mumcu Gülümsüyor/Öner Civaoglu	16
ŞİİR - Sevgimi Bitirmek İstiyorum/Müzeyyen Uğur	17
DIKIŞ/Aynur Çağma	17
Yemek/Nural Karakaş, Zehra Öztürk	18
Bulmaca/Semra Kayaçelebi	19

Impressum

Yazı işleri

Zuhal özügöl

Nesrin Görsev

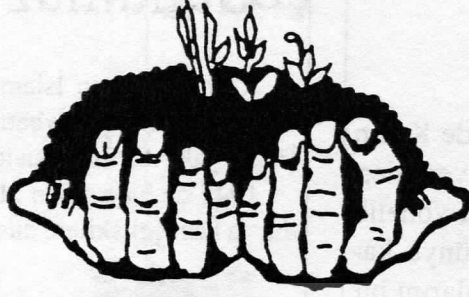
Semra Kayaçelebi

Dizgi

Kirpi- 0201-207494

Yazışma adresi

Grenzstr. 47 • 45881 Gelsenkirchen • Tel. 0209 -40 94 128

Merhaba

Eksik etek, dırdır makinası, akrep sultan, ayran karıştırıcı, besleme, babamın gelini, çileli, çorbacı, dondişi, evyikan, hoyrat, gundik, kaşık düşmanı, kuldöken....yazmakla bitmiyor. Bunlar kadınlara verilen yakıştırmalar. Ben birçoğunun manasını anlamadım. Anladıklarım da sinir oldum doğrusu.

Türkiye'de bir araştırma yapılmış. Doğu'da köy kesiminde kadına lakap takma "kültürü" oldukça gelişmiş. Tam 104 adet saptanmış. Bu yakıştırmaların içinden : can yoldaşı, hayat arkadaşı gibi bir iki tanesi kulağıma ve aklıma hoş geldi. Diğerleri kadınları aşağılayan, onu değersiz, zararlı gösteren yakıştırmalar. Karısına "akrep sultan" diye hitap eden bir erkek, onu akreplerin en güçlüsü gibi görüyor. Akrep de sokan ve öldürebilen bir hayvan olduğu için, sürekli kendini koruma, hatta yeri geldiğinde akrebi zararsız hale getirme çabasındadır o kişi... Karısına, kızına, kızkardeşine hatta annesine bile şiddet ve işkence yapanlar az değil. Araştırmacılar, pedegoglar, psikologlar : " çocuğu yetiştiren annedir" diyerek suçlu kadına yüklüyorlar. Bu konu oldukça geniş ama mutlaka incelenmeli...

Almanya'daki ekonomik durum çöküntüye doğru gidiyor. 4 milyondan çok resmi işsiz var. Ka-

yıtlı olmayanlarla 6 milyona yakın deniyor. Hükümet, işyerleri, yeni pazarlar açacağına bir daire içinde dönüyor. Çalışandan nasıl keserim, nasıl geri alırım diye kafa yoruyor bakanlar... Türkiye ise dünyadaki bu gerileyişi çok daha keskin olarak yaşıyor. Ekonomik düzensizlik, sosyal, kültürel, politik yaşamı olumsuz etkiliyor. Halk çaresiz, tedirgin, ama saldırgan...

Fakir daha fakirleşirken zengin hazinesine yeni vurgunlar katmakla meşgul...

Biz Almanya'daki Türkler de bir orası bir burası derken yaşamımızın bir nefes gibi nasıl geçtiğini anlayamıyoruz...

Sevgili okurlar,

Bir merhaba dedik ne kadar olumsuzluk varsa duyduk diyorsunuz herhalde. Hayır, hayır. Bakın Mart ayındayız. Mart çok hoş bir aydır. Kış bitiyor yaz geliyor demektir. Çiçekler açar, kuşlar öter, arada bir güneş de çıkar (Almanya'da) o zaman bizlere de bu günlerin keyfini çıkarmak düşüyor. Örneğin ADİM'i okumak da bir keyif olabilir...

Her yeni bir günün keyifli olması dileklerimizle...

ADİM

Hürriyet
11.02. 1996

Kadınlar dergi çıkardı

GELSENKIRCHEN-

Ceisenkirchen

Bismark Kadınlar

Çalışma Gurubu,

"Adım" isimli dergi

çıkardı. Zühal Özügül,

Nesrin Görsev, Semra

Kavacelebi'nin

hazırladığı derginin

içeriği daha çok

kadınlara ilgili haberleri

içeriyor. Ayrıca kitap

sevgesi, sigaranın

zararları, çocukların

annelerine yazdığı

mektup ve sinema,

roman özetleri, müzik,

el işleri, yemek,

bulmaca da dergide

başlıca yer alan konular.

8 Mart'ın Ardından

8 Mart Dünya Kadınlar Gününde Kadın Bağımsızlığı Hareketine gönül verenler, seslerini haykırımlarını duyurmaya yönelik söylevlerini etkinliklerini, tüm dünya kadınlarını birlikteliğe çağırma çabalarını bir kez daha yinelediler.

Tam bir milyon yıl boyunca anaerkil düzende toplulukları yöneten kadın tam altı bin yıldır ataerkil düzenin etkisiyle konumunu, baskı ya da toplumsal itilmeyle yitirmişti.

Çağdaş toplumlarda kadınların uyanışı, kazanılmış eşit hakları beraberinde getirirken, geri kalmış ve kalmakta direnen toplumlarda, kadınların konumları gün geçtikçe daha da kötüleşmektedir.

Toplumsal evrimin en ilkel devirlerinde bile kadınların yabancı kadınlarla anlaşmada güçlük çektiklerini belirten hiçbir veriye rastlanmamıştır. Tarihsel belgelerden, kadınların ortaklaşa işbirliği ve korunma amacıyla bir araya gelme yetisine sahip oldukları anlaşılmaktadır.

Kadınlar en ilkel zamanlarda bile ne avcıdır ne de savaşçı.

Gelelim günümüze... Tüm dünya kadınları dili, dini, ırkı ne olursa olsun dostluk, kardeşlik ve birlikteliği yakalayabilirlerse belki erkekler de savaş danslarını unutup, silahlarını rafa kaldırıp barış türküleri söylerler.

Semra Kayaçelebi

Günümüz İran'ında kadın

Resmi adı İran İslam Cumhuriyeti olan Doğu komşumuz İran, Asya'nın güneybatısında yer alır. Uzun bir geçmişi olan İran'a yakın tarihlerden itibaren kısaca göz atalım.

1945'de başa gelen M. Rıza Şah Pehlevi Başbakan Musadık'la bazı çelişkilere düştü.

1963'de "Beyaz Devrim"i başlattığını ilân etti. Bu bir modernleşme programıydı. Toprak reformu, büyük yatırımlar ve yollar yapıldı. İran ordusu gelişkin silahlarla donatıldı. Ne var ki Şah'ın her türlü demokratikleşmeye karşı baskıcı tutumu yüzünden büyük bir hoşnutsuzluk vardı, demokrasi için yapılan gösteriler acımasızca bastırılıyordu. Aydınlar, İşçiler ve öğrenciler İran'ın dinsel önderleri bu baskılara karşı çıktılar. Şah Rıza Pehlevi 16 Ocak 1979'da ülkesinden kaçmak zorunda kaldı. Tüm muhalefeti bir araya toplayan dinsel çevreler Şah'ın gitmesinden üç gün sonra, bir İslam Cumhuriyetinin kurulması için Paris'de sürgünde yaşayan önderleri Ayetullah Humeyni'yi İran'a görkemli bir şekilde getirdi ve 1 Nisan 1979'da İran İslam Cumhuriyeti kuruldu.

Az gelişmiş Orta Doğu ülkelerinde olduğu gibi, İslamiyetin en büyük sıkıntısını çeken yine kadınlar oldu. Ataerkil aile sistemi ön plana çıktı. Kadın, erkek eşitliğinin sözü bile edilemeyen bir ortamda tüm özgürlükleri elinden alındı. Şeriyat uygulaması adı altında baskı, aşağılama koşullarına mahkum edildi. Namuslarını korumak bahanesiyle kadınlar örtüler altına saklanarak toplumdaki yer ve görevleri sınırlandı, eşit birer vatandaş olmaktan uzaklaştırıldılar.

Humeyni'nin ölümünden sonra Cumhurbaşkanı seçilen Haşimi Rafsancani tüm yetkileriyle başa geldi.

Ancak yılların birikimi, yolsuzluklar, rüşvet ve işsizlik altında ezilen halk molla yönetimine karşı duyduğu güvensizliği artık açıkca dile getiriyor. Bir zamanlar İslam devrimini tüm güçleriyle destekleyen kadınlar şimdi muhalefet saflarını dolduruyor.

Derleme ADIM

Cumhuriyet ve kadın hakları

Bergkamen Atatürkçü Düşünce Derneği'nin Münster'de hazırladığı toplantıya konuşmacı olarak katılan Prof. Dr. Necla Arat ile Radyo Biz Bize için yaptığımız söyleşiyi Dergimizde de yayınlamaya okurlarımıza sunmakta yarar gördük.

-Bugün de laikliği savunan insanların en önemli çoğunluğunu yine kadınlar oluşturuyor. Necla Hanım'a laikliğin kadınlara neler getirdiğini sorduk.

N.Arat- Laik hukuk düzeni ile birlikte kadınlar birey olarak, yurttaş olarak tüm insan haklarını kazanmışlardır. Siyasal alana katılma konusunda eşit hakları olmuştur. Erkekler gibi seçme ve seçilme hakkını kazanmışlardır. Ayrıca evlenme ve boşanmalarda, çocukların velayetinde eşit hak sahibi olmuşlardır. Laik hukuk düzeninin kadınlar için önemli bir ortam olduğuna inanıyorum.

-Son zamanlarda bazı kadınların, genç kızların bu laik düşünceye açık karşı çıktıklarını görüyoruz. Onlar bugünkü özgürlüklerini neye borçlu olduklarını bilmiyorlar mı ?

Siz, bu davranışı nasıl açıklayabilirsiniz ?

N.Arat- Köktendinci kadınların, doğrudan doğruya İslamın buyurduğu kör inançla hareket ettiklerine inanıyorum. Aklını kullanarak, rasyonel düşünceyle hareket etmemekteler. Hiç kimse gönüllü olarak kendisini kul durumuna düşürecek ortama razı olamaz. Yani, burada akılcılığın değil kör inancın etkisiyle, bir hareketin, bir yönlendirmenin, bir kullanmanın söz konusu olduğunu düşünüyorum.

-Türkiye'deki politik durum oldukça ilginç geliyor. Demokrat-Laik kadınlar bir taraftan gericiliğe karşı mücadele ederken, dünya kadın hareketinde de yerini alıyor. Sizin de

katıldığınız Pekin konferansındaki çağrılar, öneriler Türkiye'de uygulanabilecek mi ?

N.Arat - Pekin konferansı sonunda yayınlanan çağrı bildirgesi, tüm hükümetlere,

bildirgedeki konularda gerekli işlemlerin yapılması konusunda çağrıda bulunuyor. Bunların Türkiye'de hayata geçirilip geçirilemeyeceği konusunda doğrusu benim, kuşkuğumun olması gerekiyor. Çünkü ben ve

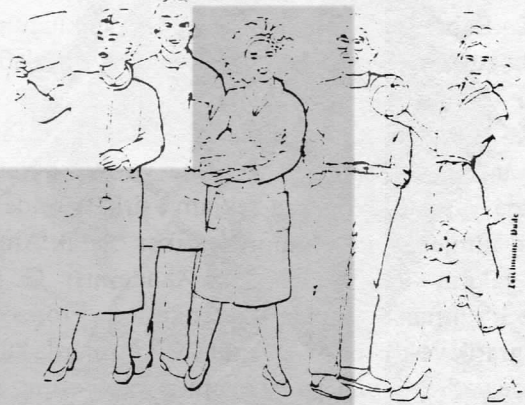
çok sayıda arkadaşım bu konularda duyarlı bir izleme çalışması içindeyiz ve kadınların haklarının tam anlamıyla geçerlilik kazanması için çalışmalarımızı sürdürüreceğiz. Kadın kesimlerinin de büyük desteğini alıyoruz.

-Türkiye gerici-aydın çatışması kadın hareketlerini de yavaşlatıyor mutlaka. Ancak laikliğin önemini kavrayan kadınlar hızla bu mücadeleye katılıyorlar. Çalışmalarınızın ağırlığını hangi konular teşkil ediyor ?

N.Arat - Cumhuriyetçi demokrat kadınlar, Türkiye'de demokrasinin insan haklarının ve her türden özgürlüğün, tam anlamıyla yerleşmesi için her türlü ortamın hazırlanmasını istiyorlar ve bu hazırlığa kendileri de doğrudan katkıda bulunmak çabasında. Bir de bu ortamın ortadan kalkması için karşıt çalışmalar yapan gerici guruplarla da mücadele etmekte. Ancak, aydınlanma, eğitim ve siyasal çalışmalar yapılmakta. Bu bağlam içerisinde geleceğe yönelik programlar yapmak için hazırlıkları-

nı tamamlamış durumdadır diyebilirim.

-Fundamentalizmin ne Türkiye'de ne de başka ülkelerde maddi destek görmeden yayılması mümkün

değil.. Avrupa, özellikle Almanya-Türkiye arasındaki bu destek nasıl geliyor ?

N.Arat- Fundamentalizm, köktendincilik, Türkiye'de olduğu gibi, Avrupa ülkelerindeki müslümanlar arasında kendi özel programını uyguluyor. Batılı ülkelerde toplanan maddi kaynaklar, Türkiye'deki Fundamentalistlere destek olarak gönderiliyor. Hollanda, Almanya, Fransa'dan Türkiye'ye köktendinci guruplara destek geldiğini biliyoruz.Yani, Türkiye'de bu olayların bitmesi Avrupa'da da biteceği anlamına gelmiyor. Bu nedenle, önlemlerin kendi çerevelerine alınması gerekiyor.

Prof.Dr. Necla Arat İstanbul Üniversitesi Kadın Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezini kurmuş, şu anda kendisi bu kuruluşun müdürlüğünü yapmaktadır. Kadın sorunları üzerine birçok araştırma ve kitapları bulunmaktadır.

ADIM

UFUK KOBAS (Ressam)

Ufuk Kobaş'la 1995 yılının son günlerinde karşılaştım. Genç, hareketli, gözünün içine kadar gülen sıcak bir kadın. Söyleşimizi tüm günün yorgunluğunu unutup kabul etti.

N.G.- Resme ne zamandan beri ilgi duymaya başladınız?

U.K.- Babaannem ressamdı. Ben de çocukluğumdan beri, ilkokul defterime bile resimler çizmeye başladım.

N.G.- Bu yolda eğitiminizi nasıl yaptınız?

U.K.- Liseden sonra İstanbul'da Akademi ve Tatbiki güzel sanatlar okulunda, Ankara'da yüksek öğretmen okulunda yaptım. Bu arada reklam şirketlerinde animasyon filmleri yapıyordum. Grafiker olarak Amsterdam'a geldim ve Güzel Sanatlar Akademisi G. Rietveld'te 3. sınıftan başlayarak 2 yıl okudum. Profesyonel olarak grafik ve afişlerimi sinema ve tiyatrolarda kullandım. Son yedi yıl yağlıboya resimler yapıyorum. Santral tema kadınlar. Mitolojideki tanrıçalardan esinlenerek Truva savaşlarındaki acı gören kadınları resimliyorum.

N.G.- Sızce sanatın tarifi nasıldır?

U.K.- Sanat çok göreceli birşeydir. Bir sanatçı müzik, edebiyat, şiir yapmak ister. Ben hem afiş, fotoğraf ve resim hepsini yapmak istiyorum. Çok yönlü bir sanata eğilimim olduğuna inanıyorum.

N.G.- Erkeklerin hakim olduğu bir toplumda, kadın olarak ve bir sanatçı olarak neler düşünüyorsunuz?

U.K.- Ben bu toplumu erkek toplumu olarak görmüyorum. Daha doğrusu ben bunu kabul etmiyorum. Çünkü böyle bir şeyi yaşamadım. Şunu söylemek istiyorum. Kadın olarak ne kadar ciddi ve sert olursak o kadar başarılı olabileceğimizi zannediyorum. Bu da kadınlığımdan bazı şeyler kaybettiriyor.

N.G.- Bize aile yaşantınızdan söz edermisiniz?

U.K.- 17 yaşında bir oğlum var. O da şimdi grafik okuyor. Sanatçı ortamdan etkilendiğini düşünüyorum. Bilgisayarla büyüyen bir çocuk olduğu için, daha ziyade iç mimar olmak istiyor.

N.G.- Bilgisayar sanatı etkiliyor mu?

U.K. Teknolojinin getirdiği çok güzel bir olay. Ama bir yağlıboyadaki tadı onda bulmak imkansız. Ben ona alışamadım.

N.G.- Müzikle aranız nasıl?

U.K.- Resim çalışırken klasik müziği tercih ediyorum. Caz da dinlerim ve saksafon beni çok etkiler.

N.G.- Y yapmak istediklerinizin önemli bir kısmını yapmış sayılırmısınız, daha neler yapmak istersiniz?

U.K. Çok şey yapmak isterim, dinamik ve enerjik 40 yıla daha ihtiyacım var.

1952'de doğdu.

1973-77 döneminde çeşitli yüksek okul ve akedemilerde grafik sanatları üzerine eğitim gördü.

1977-81 yıllarında İstanbul'daki bazı reklam ajanslarında grafiker olarak çalıştı.

1982'de Amsterdam'daki G. Rietveld akademisinin 3. sınıfına kabul edilerek grafiker sanatları eğitimine orada devam etti.

N.G.- Sevgi nedir?

U.K.- Sevgisiz yaşam olmaz, herşey sevgiyle yapılmalı ve ona ayıracak zaman olmalı.

N.G.- Son bir soru. Barışı nasıl tanımlarsınız?

U.K.- Bence görüntüler, güneş, çiçekler, insanların iletişim kurdukları sevgi dolu bir dünya... Bir adaya çekilebilsem, orada güzelliği estetiği ve barışı seven insanlarla yaşasam. Bu adaya diğerleri gelmesin.

Konuşurken zaman zaman gözlerini kapatıyordu Ufuk Kobaş, renklerin arasında nerelere dalıyordu kimbilir. Bu güler yüzün, bu sıcak sesin arkasında dediği o sertliği yapabileceğini düşünmedim doğrusu. Teşekkürler Ufuk Kobaş.

Nesrin GÖRSEV

GEZİ

Üç genç kız İstanbul'da

Eveet. uçağa Düsseldorf'tan bindiğimizde, İstanbul'da nelerle karşılaşacağını pek bilemiyorduk. Fakat bize daha önceden her ne kadar İstanbul tehlikelidir denildiyse de, biz gene de İstanbul'da 4 güzel gün geçirmeye karar vermiştik. İstanbul'da üç arkadaş (Banu, Nebahat, Yasemin) cuma akşamı vardık. Yaseminin akrabaları tarafından havaalanından onların evine götürüldük ve o gece orada kaldık.

Cumartesi günü Nebahat'ın akrabası ile buluşmak üzere Topkapı üstgeçidine bir taksi ile gittik, ve orada beklemeye başladık. Beklerken üstgeçidin etrafını elimizdeki çantalarla dolaştık durduk. Sanki bizim oranın yabancısı olduğumuz belli oluyormuş gibi herkes bize bakıyordu. Kendimizi hiç de rahat hissetmiyorduk. Tam iki saat bekledik. Beklediğimiz kişi gelmeyince, kendi başımıza Yalova'ya gitmeye çalıştık. Yalovaya'da deniz otobüsleri, Bostancı'ya da Kabataş'tan kalktığı için, önce oraya gitmemiz gerekiyordu. Kaç kişiye hangi otobüsle gidebileceğimizi sorduk ve oradan oraya gönderildik. İ.E.T.T. görevlileri ayrı birşey, vatandaşlar ayrı birşey söylüyordu. Sonunda vatandaşların dediği doğru çıktı. Beşiktaş otobüsüyle Kabataş'a gittik. Doğru durakta inebilmemiz için, yine otobüste birçok kişiye sorduk, herkes yardımcı olmaya çalıştı. Epey uzun bir otobüs yolculuğundan sonra kabataş islesine indik. Yine biraz etrafa sorduktan sonra, deniz otobüslerinin öğleden sonra kalktığını öğrendik. Birkaç saat beklememiz gerekiyordu. Biz de etrafı dolaştık, deniz kıyısında oturduk, birşeyler yedik. En ufak bir görüntünün resmini çekmeye çoktan başlamıştık bile...Çınarcık vapuru önce kalktığı için ona bindik. Vapur yolculuğumuz iki saatten fazla sürdü, çünkü vapur çeşitli adalara da uğradı. Çınarcığa vardığımızda hava çoktan kararmıştı ve nereye gideceğimizi bilmiyorduk. Hiç tanımadığımız bir yerdeydik. Sahilden yürürken bir pansiyon levhası gördük. "İşte tamam, burada kalıyoruz" dedik. Pansiyon boştu, biz ve sahiplerinden başka kimse yoktu. Yaz sezonu sona erdiği için, her taraf sessiz ve sakindi, yazlıklar boşalmıştı. Bu sakinlik bizim de hoşumuza gitti. Tam kafa dinlenecek bir yerdi. Akşam biraz dolaştıktan sonra pansiyona döndük, uyuduk. Ertesi sabah rahat rahat kahvaltı edip, biraz da denizin sakinliğini seyrettikten sonra bir otobüse binip Yalova'ya gittik. Oradan da deniz

otobüsüne binip, 45 dakikada Kartal'a vardık. Deniz otobüsü çok rahattı. Tıpkı uçak gibi içinde televizyon bile seyredilebiliyordu. Kartal'a vardığımızda hangi tarafta olduğumuzu bilemiyorduk.

„burası şimdi Asya mı, yoksa Avrupa mı?“ diye soruyorduk kendimize. Şehir planını bulmak üzere birkaç yere sorduk. „kırtasiyecilerde bulursunuz“ dediler. Nebahat ise „kırtasiye“ ile „kıraathane“ kelimelerini karıştırdı, biz de „kıraathane“ aramaya başladık. Neyse dolaşırken birkaç kişiye sorduk ve Asya tarafında olduğumuzu öğrendik. Avrupa tarafına geçmek için Mecidiyeköy otobüsüne bindik. Asya ile Avrupa'yı bağlayan köprüden geçerken, ne yazık ki hava sisli olduğu için etrafı resimlerde ya da filimlerde olduğu gibi güzel görmedik. Mecidiyeköy'den Sarıyer'e gittik. Sarıyer'de kolaylıkla (tabii birkaç kişiye sorduktan sonra) Nebahat'ın akrabasının evini bulduk. Sarıyer çok hoşumuza gitti. Evleri ve çevresi çok güzel. Akşam Beyoğlu-Taksim'deki İstiklal Caddesi'ni dolaştık. Dükkanlar geç vakitlere kadar açık olduğu için biraz alış-veriş yapabildik. Pazartesi sabah erken kalkıp, büyük turumuza başladık. Önce Dolmabahçe Sarayına gittik. Maalesef pazartesi günleri kapalıymış. Biz de bahçesini gezip Topkapı sarayına gittik. Sarayı gezmek çok uzun zaman aldı. Hemen hemen her şeyin resmini çektik, herşey mükemmeldi. Neler gördüğümüzü tam anlatmamız mümkün değil, çünkü buna sayfalar yetmez. Herkesin gidip görmesini tavsiye ederiz. Sonra Sultanahmet Camii'ne gittik Çok mükemmel bir cami. Cami'nin yanındaki "dikili taş" ı da gördükten sonra Beyazıt'ta Kapalı Çarşıya girdik. Çok harika ve büyük bir yer. Orada alışverişimizi yaptık. Dışarı çıktığımızda hava kararmıştı bile. Aydınlıkta girmiştik, karanlıkta çıktık. Oradan uzun bir otobüs yolculuğu ile Bakırköy'e vardık.

Bakırköy'de uzun bir cadde bize Gelsenkirchen'in " Bahnhofstraße"sini hatırlatıyordu. Fakat çok fazla seyyar satıcı vardı. Nihayet o adını çok duyduğumuz "Galleria"yı bulduk. Orası da çok güzeldi, birkaç katlı lüks mağazalarla doluydu. Bizce

biraz Düsseldorf'un "Königsallee" ya da Amsterdam'ın " Magna Plaza"larına benziyordu. Galleria'dan çıktıktan sonra Tatlıses Lahmacun'un önünden geçerken "bir de şunu deneyelim" dedik ve denedik. Fakat şunu söylemek gerekiyor ki, İbrahim Tatlıses'in övündüğü kadar yokmuş, benim hiç hoşuma gitmedi. Orası o yorgun günün son durağı oldu, oradan sonra Sarıyer'e gittik ve ertesi sabah erken kalkabilmek için birkaç saat uyuduk. Salı günü Almanya'ya dönüş günümüzüzdü. Hayter günler ne kadar da çabuk geçti... Her neyse, salı günü o kalan birkaç saati de değerlendirmek için kahvaltıdan sonra Levent'te „Quicksilver“ mağazasını görmek istedik. Oradan çok güzel, kaliteli ve hesaplı giysiler aldık (biraz reklam yapalım). Oradan sonra "Çarşı" denilen bir mağazaya gittik, buranın "Karstadt"ı gibiydi. Alış-verişimizi yaptıktan sonra bir taksiyle Yasemin'in akrabalarına döndük. Onlarla da vedalaştıktan sonra Atatürk Havalimanına bırakıldık, uçağımıza bindik veee eeh, aah, hımm söylemesi biraz zor geliyor, o güzelim Türkiye'yi bırakıp Almanya'ya geldik. Sanki herşey bir rüya gibiydi. Birkaç gün boyunca aklımızda sürekli İstanbul vardı. 4 gün çok çabuk geçti ve tekrar İstanbul'a gideceğimiz zaman daha uzun kalmaya karar verdik. Biz gezimizden çok memnun kaldık, her fırsatta daha başka şehir ya da ülkeleri de görelim diye düşündük. İsteyince herşey olur. Kim "üç kız tek başına rahat gezemez" diyorsa yanılıyor diyoruz !

Banu, Nebahat, Yasemin

Halide Edib Adıvar

Ünlü Türk kadın romancısı, Prof.
(1882-1964)

İstanbul'da doğan yazarın çocukluğu, yaşamı boyunca etkilendiği anneannesinin ve babasının yanında geçti. Babası onu özel dersler aldirarak Batı kültürüyle yetiştirirken, anneannesinden dinlediği öyküler ve masallar yazarlık dilinin oluşmasında önemli rol oynadı.

Halide Edib, 1901'de Üsküdar Amerikan Kız Kolejini bitiren ilk Türk kızıydı. 1908'den itibaren çeşitli dergiler ve gazetelerde yazıları çıktı. Matematik öğretmeni Salih Zeki ile evlendi ve Halide Salih adıyla kadın haklarını savunan yazılar yazmaya başladı. Yazıları dinci çevrelerin tepkisine yol açtığı için 31 Mart olayı sırasında Mısır'a kaçmak zorunda kaldı. Dönüşünde İstanbul Kız Lisesi İdadisinde (orta okullardan sonra yüksek okullara hazırlayıcı okul) pedagoji ve tarih hocalığı, vakıf kız mekteplerinde müfettişlik yaptı.

1917'de Adnan Adıvar ile evlendi. Yine 1917'de, Cemal Paşa tarafından Suriye'ye davet edildi, Beyrut ve Şam kız mekteplerini kurdu. 1918'de İstanbul Edebiyat Fakültesi'nde garp edebiyatı ho-

cası oldu. 1919'da İzmir'in Yunanlılarca işgal edilmesine karşı, Fatih ve Sultanahmet meydanlarında verdiği heyecanlı milli nutuklar yüzünden evi basıldı ve hakkında soruşturma açıldı.

1920'de Dr. Adnan Adıvar'la birlikte Anadolu'ya geçerek Milli Mücadele'ye katıldı. Saltanat Hükümeti tarafından başta Mustafa Kemal olmak üzere hakkında ölüm cezası verilen altı kişiden biri olarak Divan-ı Harp'e verildi.

İstiklal Savaşı yıllarında önce Erkan-ı Harbiye'de (Genel Kurmay) sonra Garp Cephesi'nde (Batı Cephesi) bulundu.

Eskişehir'de kurulan hastanede yaralı askerlerle ilgilendi, halkın sorunlarını yakından gördü.

Kurtuluş Savaşı sırasında onbaşı, büyük zaferden sonra da çavuş ve üstçavuş ünvanı verildi. Cephede görüp yaşadıklarını, 1923'de İngilizce olarak yayınlanan **Türk'ün Ateşle İmtihani** (1962) adlı anılarında ve **Ateşten Gömlek** (1923) romanında anlattı.

1926'da bazı siyasi fikir ayrılıkları yüzünden, kocası Adnan Adıvar'la birlikte Türkiye'den ayrıldı, İngiltere'ye gitti, bir süre de Fransa'da yaşadı. 1928-1929'da Amerika'ya davet edilerek, oranın başlıca üniversitelerinde „Yakın Şark (Doğu) Fikir ve Sanat Tarihi“ne dair konferanslar; 1931-1932'de Columbia Üniversitesi'nde misafir profesör olarak „Çağdaş Türk Fikir ve Edebiyatı“ hakkında dersler verdi. 1935'te Yeni Delhi'deki Müslüman Üniversitesi'nde misafir profesör olarak çalıştı.

1939'da İstanbul'a dönen Halide Edib, 1940'da, İstanbul Üniversitesi'nde İngiliz Edebiyatı profesörü oldu.

1950-1954 arasında İzmir Milletvekili olarak Meclis'te bulundu. Tekrar döndüğü üniversite'deki görevinden yaşlılığı dolayısıyla ayrıldı. 9 Ocak 1964'de böbrek yetersizliğinden öldü. İstanbul'da Merkez Efendi mezarlığında yatar.

Halide Edib'in romanları sıcak, hissi ve beşeridir. Kahramanları çoğunlukla kendisine benzeyen, ihtiraslı, kültürlü, canlı kadın ve kızlar olan romanlarına konu olarak yazar, yaşadığı devrin olaylarını seçmeyi tercih etmiştir.

Yaşamı boyunca çok sayıda roman, hikaye ve makale yazmıştır. en ünlü eserleri arasında **Sinekli Bakkal**, **Meddah ve Kızı**, **Kalp Ağrısı**, **Zeyno'nun oğlu**, **Ateşten Gömlek**, **Tatarcık**'ı sayabiliriz. Bir çok eseri yabancı dillere çevrilmiştir. Halen yeni baskıları yapılmış romanları kitapçılarda satılmaktadır.

Derleyen: Nesrin Görsev

Değişim

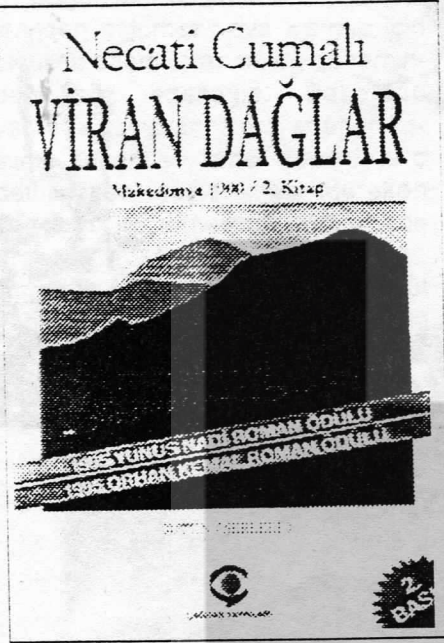
Kıvılcım doldu düşüncelerim,
Deprem misali birdenbire,
Düşünmeden,
Aldım yükümü bir Cuma akşamı,
İçime doldurup acılarımı,
İnceden inceye kanayarak,
Terkettim, hiç ayrılmayacağıma sandığım evimi,
Yürüdüm gurbet illere.
Yeniden doğmak gibi duygularla,
Yeni yerlerde, yeni güzeller görebilmek için,
Yeni hayatta, yeniden mutlu dikilebilmek için,
Yarım kalmış bir bayram sevinci eğlencesi,
Yürüdüm yabancı dünyaya.
Saydam duvardı önümdeki,
Ulaşacağıma sandığım düşlerimdi ardındakiler,
Yollar, düzgün görünümlü ama çapraşık,
Hiç kollamadan daldım karşıya,
Başımda uçuşan yıldızlarla,
Neye uğradığımı bilmeyerek.
Kıskanç, korkutucu canlılar gördüm,
Kovdular beni, ittiler beni,
İyi ki geldiğim yol kapanmıştı artık arımdan,
dönemedim.
Korkuyla, hırsla, üzüntüyle ileriye göğüs gerdim,
Üstüne üstüne yürüdüm yabancılığın,
İçime çektim bütün yeniliği.
Gövdemün gün be gün eridiğini, zayıfladığını görerek,
Dediler bana:
„Öğrenmenin yaşı yoktur. İnsan yaşadıkça
hep öğrenir.“
Herkes söylüyorsa,
„Doğrudur“ dedim,
Anamdan bilmem gerekeni yıllar sonra belledim.
Beton atılmıştı bir kez çocuklukta,
Üstüne tekrar tutmadı,
İkinci dökülenle arasında belirli bir aralık kaldı.
Davranışlar sadece banadır zannettim,
Birbirlerine bile öyleydiler bilemedim,
Üstüme çöktü acısı.
Azarlanmalara,

Dilim dönmedi, cevap veremedim.
Sen öyle büyümedin küçüğüm,
Nasil sabahın ilk ışıklarıyla
Aydınlanıyorsa dünya,
Öyle aydınlık geldin
Analı babalı, dayalı döşeli rahat evlerde,
Çukulataların hazır cebinde,
Kar yemedin dondurma niyetine.
Ananın ile beraber öğrendin sarı saçlı
çocukların konuştuklarını,
Onlarla beraber öğrendin bir sırada oturup,
Aynı hakkın kavgasını etmeyi,
Ananın ezildiği insanlar arasında,
Benliğini koruyup,
Azgın dalgalarladan kendini kurtarabilmeyi
ve değişik bir kişilik yaratmasını.
Evdekilerin ayrı dünyası şaşırttı seni,
Hiç bilmedin, onların bir zamanki hırslı,
savaşkan ruhlarını,
Yaban illerde ne çok çalışıp,
O ruhu nasıl unuttuklarını.
Hak, hukuk aramayarak, senin rahatın için
Kendinden hep fedakarlık ederek,
Bir bir toplayarak göl yaptıklarını.
Şimdi duvarda asılı, soluk bir sınıf resmi,
Artık kırk yaşını geçmiş, on yaşındaki çocukların
Siyah beyaz görüntüleri,
Aralarında saçlarını Anjelic taramış genç bir
öğretmen.
Ve ağlıyorum bir memleket anısına.
Ve ağlıyorum beni yaralayan ellere.
Ya hiç gelinmesin dünyaya,
Ya yerinden olmasa kişi,
Ya da yaşlanıp kendinden geçmese insan.
Oysa değişim doğadaki herşeyin temeli.

Birsen Samancı

VİRAN DAĞLAR

Necati Cumalı

Romanın kahramanı Goriçkali Zülfikar Bey, cesareti, yakışıklılığı, çömertliği, nişancılığı ile dillerde dolaşan, II Murat'ın uç beyi olarak Makedonya'ya yerleştiği bir ailenin son temsilcisi.

"Makedonya'nın güney-doğusunda, Kastorya ile Naylan gölleri arasında büyüklü küçüklü yarım düzine köy, Goriçka Beylerinin toprakları içinde kalırdı. İki göle karışan çaylar, ırmaklarla sulanan o bereketli toprakların beyliğini Padişah II. Murat ailede adı unutulmayan büyük babaları Seyit Ali Bey'e Kosova Meydan savaşında gösterdiği büyük yararlıkların karşılığı olarak bağışlamıştı. Seyit Ali bey, boylardan kalan büyük bir konağı seçerek Goriçka'ya yerleşince, aile dörtüzyıl boyunca Güney Makedonya'da Goriçka Beyleri olarak anıldı."

Babası ile annesi evliliklerinden tam 20 yıl sonra sahiplendiler Zülfikar'ı. Zülfikar atlarla, silahlarla büyüdü. Selanik Rüstiye'sinde üç yıl yatılı okudu. Makedonya'nın "Barut fiçisi" diye adlandırıldığı dönemde... Selanik görünüşte bir Osmanlı merkezidi ama valilik çoktan gücünü yitirmişti.

"Rüstiye öğretmenlerinin dünyaya bakış açısı günün koşullarına uygun olarak değişmiş, Balkanlar'da yayılan ulusculuk akımları, onları da kendi ulusal hakları, kimlikleri doğrultusunda bilinçlendirip birleştiren bir etken olmuştu. II. Ordu merkezidi Selanik. Genç Osmanlı subaylarının tümü, doktor, avu-

kat, gazeteci gibi öbür Osmanlı aydınlarıyla birlikte Tevfik Fikret'in Namık Kemal'in hayranıydılar. Toplumun uyanış eylemlerinde hemen her dönemde en önde yer alan öğretmenler. Fikret'in, Namık Kemal'in şiirleriyle yetiştiriyorlardı öğrencilerini. "Kiyamete dek sürmez, bir gün sabah olur geceler, karanlıklar dağılır! Siz ey yarınlar uzayın, küçük güneşleri, artık birer birer uyanın! nSizindir yarınlar, sizler gerçekleştireceksiniz beklenen devrimleri!... Öğretmenlerin bekledikleri gibi yarının küçük güneşleri birer birer uyanıyorlardı..."

İşte böyle bir ortamda Zülfikar Bey itihacı bir Osmanlı genci olarak kişiliğini bulur. 1910 yılında Makedonya'da iç kargaşa iyice büyümüşür.

"1910 yılında hemen her köyde ya da yakınında hergün yeni bir terör olayı yaşanıyor. Can güvenliği, mal güvenliği kalmamıştı. Evlerde, kahvelerde en çok konuşulan konular, son günlerin adam öldürme, baskın,soygun, yangın çıkarma olaylarıydı. Başlangıçta can korkusuydu bu olayların yarattığı en önemli etki. Yirmi yılı aşkın bir süre hergün yaşana yaşana bu etki gücünü yitirdi, olaylar kanıksanır oldu. Duyulan korku ile birşey değişmiyordu. Kaderciler bir görüş yaygınlaştı Makedonyalı'lar arasında. "Allah sonumuzu nasıl yazdıysa öyle olur" "Kismetten fazlası elden gelmez"..... Bütün bu olanlar yeni sonuçlar yarattı özellikle Makedonya Türkleri arasında. Doğup büyüdüleri topraklar üzerinde günlerinin dolduğuna karar verebilenler, İstanbul'a, İzmir'e, Anadolu'nun başka yerlerine göç etmeye başladılar."

Balkanlar'da yaşayanlar büyük bir savaşın eşiğindediler. Nihayet halkın da galeyana gelmesiyle savaş kaçınılmaz oldu. Zülfikar Bey silahlendirdiği gönüllüleriyle birlikte Balkan savaşına katıldı.

"Zülfikar Bey'le arkadaşlarına uygun bir görev di verilen. Köy köy, göl kıyılarına, Ormanlara, dağ geçitlerine, en ince keçi yollarına kadar, dağını, taşını iyi tanıdıkları, üstünde doğup büyüdüleri, kendi topraklarında savaşacakları, kendi özyurtlarını savunacakları için mutluydular"

Zülfikar Bey bu savaşta vuruldu, yara aldı. Savaş sonrası etnik sorunlar tükenmek bilmedi.

"Balkan Savaşı üstüne yazılanlar ür-kütücüdür. Kitaplara geçmeyip de savaşın sağ çıkanların anlattıkları daha da inanılmaz gelir savaş nedir görmeyen insanlara"

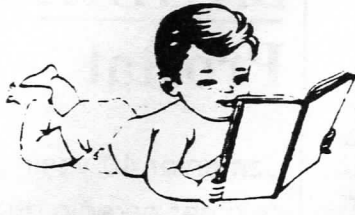
Barış antlaşmasıyla Osmanlı sınırları Meriç nehrinin sınırlarına çekiliyor. Batı Trakya, Aşmağı Makedonya Yunanistan'a geçiyor. Türkler bu yörelerde azınlıkta kalıyorlar. Birinci Dünya Savaşı patlak verince göçler duruyor. Fransızlar yerleşiyor Batı Trakya'ya. Zülme başlıyorlar. Suçlu, suçsuz erkekleri toplayıp götürüyorlar. Zülfikar bu sıralarda Arnavutluk'la İstanbul arasında kurulan gizli bir örgütün üyesi olarak çalışmakta. Bu yüzden Fransızlar tarafından aranıyor. Artık ona ana yollar kapalı, dağlar var artık onun için. Komitacı Goergi Kaptan'ın grubuna katılıyor. Ne var ki anlayamayıp vuruyor Kaptan'ı. Bu kez de işlediği cinayetten aranıyor. Bir defa yakalanıp tutuklanıyor, ama kaçmayı başarıyor. Yine dağlara. Çeteci Kara Ali'nin yanına. Arasına eşini ve annesini görebilmek için iniyor dağlardan. Rumlarla işbirliği yapan abla oğlu Hikmet'in kişirtmesiyle yıllardır dost bildiği yanaşması İsmail tuzağa düşürüyor Zülfikar Bey'i. Mondros mütekkesinin imzalanmasından bir hafta önce vuruyor Bey'ini.

"Zülfikar Bey'in acısıyla yananlar, bir hafta daha sevdiklerinin hasretine dayanabilseydi yaşayacaktı diye yakındılar. Bu arada yenilgiyi görmeden öldü diye avunanlar da oldu..."

Sonra sonra, bu acılar, avunmalar gerilerde kaldı, silindi. Görenler Görmeyenlere, duyanlar duymayanlara, anılarını öyle çok dile getirdiler, anlattılar ki öldüğü, toprağa kavuştuğu unutuldu, her dinleyen Zülfikar Bey'in halâ Makedonya'nın viran dağlarında, ulu ağaçlı köylerinde g ezdiği, yaşadığı kanısına kapıldı.

Erken ya da geç, bir gün öleceği değil, nasıl yaşadığıdır önemli olan kişinin. Bu dünyadan, Zülfikar Bey gibi dolu dolu yaşayıp göçenlerin şavkı, çakan yıldız gibi göklerde kalır!..."

Hazırlayan: Semra Kayaçelebi

Bir Çocukluk Anısı

“Adım” dergisinin 8. sayısındaki “Kitap Sevgisi” başlıklı yazıyı okuyunca kitap okumaya çok uzun zamandır fırsat bulamadığımı farkettilim. Oysa küçük bir kızken çok hevesliydim okumaya.

Çocukluğumu anımsadım birden. Sekizimi sü-
rerken İlkokul ikinci sınıf öğrencisiydim. Okuma yazma öğrenmenin tadına yeni yeni varıyordum. Antalyalı’yım. Evimiz Ahlatlı’daydı. Her hafta gezici bir kütüphane mahallemizi ziyaret ederdi. İki sınıf arkadaşım üye olmuşlardı kütüphaneye. Cicili bicili hikaye kitapları ediniyor, okuyorlardı. Birgün okuldan eve dönerken gezici kütüphaneyi görünce hemen eve doğru koşmaya başladım. Ben de üye olmak, cicili bicili hikaye kitaplarını okumak istiyordum. Soluk soluğa bahçe kapısından içeri girdim. Annemle yengem mutfakta yufka açıp sacda pişiriyorlardı. İkisinin de elleri bileklerine kadar unluydular. Anneme fikrimi söyledim, üyelik için para istedim. Annem “ unlu ellerimle para mara veremem şimdi sana” dedi. Üzül müştüm. İçeri girdim elime yemek için bir portakal aldım. Koştuğum yine gezici kütüphaneye. Boynum bükük izliyordum geleni gideni. Memurlardan biri “ üye olmak istermiydin” diye sordu. “Evet ama param yok ki” dedim. Memur, “eğer elindeki portakalı verirsen seni üye yapabilirim” deyince hemen verdim portakalımı. Birçok kitap temin edebildim böylece okumak için.

Bir portakala bir sürü kitap.

Gülnigar Özer

ATATÜRK SEVGİSİ

Geçtiğimiz günlerde 13-1-1996 cumartesi günü. beni duygulandıran bir olayı size anlatmak istiyorum.

T.R.T İnt kanalında yayınlanan hafta sonu programını izlemek üzere televizyonun karşısına yerleştim. Benim için en zevkli bölüm olan çok kişinin bildiğini umduğum “evet” “hayır” yarışması nihayet başladı. Bir konuk yarıştı, ikinci konuğu sunucu sahneye davet etti. Gelen öğretmen hanım 78 yaşında olduğunu söyledi. Elinde bir Türk bayrağı vardı. “ Ben. bugün için ezberlediğim şiiri Atatürk’e armağan etmek istiyorum” dedi. Öyle içten öyle gür bir sesle okuyordu ki. sanki o an karşımda 18 yaşında bir öğrenci vardı. Tüylerim diken diken oldu. Gözlerim doldu. Duygulanmamak elde değildi. Şiirini tamamladıktan sonra, eski günlerini, okul yıllarını anlattı. Atatürk’ü gördüğünü, hâlâ onun sevgisiyle, onu görmenin şerefiyle yaşadığını söyledi. Doğrusu eli öpülecek kadındı. Türkiye Cumhuriyetinin simgesi olan emekli öğretmenimize nice sağlık dolu yıllar diliyorum.

Okşan Polat

UNUTUR MUYUM SENİ

Derler ki: Zaman
Unutturur her şeyi...
Yalan!

Koskocaman Ülkeyi
Düşmanlardan kurtaran,
Saltanatlar Deviren,
Yüreklere taht kuran
Ata'm !

Yüce Ata'm !
Unutur muyum Seni ben ?
Alevlenir yeniden
Geçse yıllar, yüzyıllar
Kalbimde alev alev
Yanan...

Kim demiş ki, zaman
Unutturur her şeyi ?
Yalan !

Öz bilgiler 1964

Buluğ Çağı

Bugün aile köşemizde, aile bireylerinden oğlumuz veya kızımız için olucukça önemli olan buluğ döneminde söz edeceğiz. Babaların yaşillığa geçiş, annelerin adetten kesilme dönemleri kadar önemli ve o denli özen gösterilmesi gereken gençlerin bu dönemlerine dilimizde ergenlik çağı da denmektedir. Ergenlik çağı tipe yani vücut yapısına göre 11 yaşlardan 18 yaşa kadar olan süre içinde yoğunlaşıp azalır. Tüyenmeler, adet görmeye

ürünlerine verilen paraları çok görmemek, vücut değişikliklerinin getirdiği memnuniyetsizlikler karşısında onların giyimlerine gösterdikleri alakayı hor görmemek, onların istemleri doğrultusunda çözümler getirmeye çalışmak, psikolojik değişimlerinde anlayışla yanaşmak ilk çırpıda sayabileceğimiz önlemler olacaktır.

Çabuk sinirlenip, çabuk mutlu olmaları, sık bağırip, çokça gülmeleri, herşeyi bilir tavırları, her akıma eğilimleri yani esneklikleri, psikolojik

başlamalar, cinsel kırırdanmalar, yüzde, vücutta seste değişiklikler, karakterde farklılıklar- öyle ki bu saatler içerisinde bile değişebilir- bu çağın en belirgin özellikleridir.

Bu yaşanması kaçınılmaz dönemi bilinçle atlatmak, zorlukları ortadan kaldıracaktır. Anne ve babalar olarak görev en fazla bize düşmektedir. Çünkü biz yetişkinler, onu yaşamış, deneyimler edinmiş, okumuş, bilgilenmiş olarak olaya hakim olursak, hem çocuğumuzun o dönemi rahat atlatmasına, hem zararlarını ortadan kaldırmaya, hem de ileride sağlıklı gençlerin topluma kazandırılmasına yardımcı oluruz.

Buluğ çağının başladığını fark edip çocuklarıyla ilişkiye önem veren ailelerin ileride mutlu ve sağlıklı beraberlikleri olmaktadır. İlk vücut belirtilerinde onlara vücut bakımı ve temizliği için ilk bilgileri vermek, kozmetik

değişimlerin belirtileridir. Ciddi eğitici durumunda olan anneler, babalar özverili olmalıdırlar. Güldü diye kızılan, ağladı diye ayıplanan, yanlış bildi diye aşağılanan genç ileride sorunlu, mutsuz bir insan olur. O halde onlarla arkadaşlık etmek çok önemlidir. Onları dinlemek, olayları birlikte yorumlamak, övmek ad eta birer görevdir. Çocuklarınıza arkadaşça yanaşmak, onları aileye katmak demektir. Bu da insanların bir arada duydukları mutluluktur. Böylece birliktelik uzar, torunlara kadar gider. Sağlıklı toplumlar böylece oluşur. Sağlıklı toplumlar her yerde her zaman barışı güçlendirir.

İşte aslında istenen de bu değil midir ?

Hoşçakalın
Ayşen Ertan

SAĞLIK Prostat

Uzmanlar 40 yaşın üstündeki her erkeğin düzenli olarak prostat muayenesi yaptırması gerektiğini vurguluyorlar. Ancak, bu muayene biraz rahatsız edici işlem olduğu için, erkekler doktora gitmiyorlar. Ancak, muayene kanserin erken tespitinde önemli bir rol oynuyor. Çünkü, akciğer kanserinden sonra prostat kanseri erkeklerde en önemli ikinci ölüm nedenidir.

Doktorlar erken teşhis ve tedaviyle prostat kanserinden ölümlerin engellenebileceğine inanıyorlar. Teşhise önem verilmesinin diğer bir nedeni kanserin prostattan başka bir organa yayılmadan belirlenip tedavi edilmesi.

Bunun yanında sağlıklı beslenme kontrollü sigara ve alkol alınması ve jimlastik yapılması önemli etkenlerden. Evet başta da söylediğimiz gibi özellikle 40 yaş üzerindeki erkekler mutlaka muayene olmalılar.

ADIM

Artık Benim de Bir Sürücü Ehliyetim Var

Ben Almanya'ya Türkiye'den gelin olarak geldim. İstedim ki ben de buranın insanları gibi olayım ve buranın yaşamına uyum sağlayayım. Bu işe önce Almanca öğrenmekle başlamak istedim. Bir Almanca kursuna katıldım. Kursta devam ediyorum ama henüz yeterince öğrenemediğimi düşünüyorum. Bu arada kurs sayesinde çevre edindim Evde boş boş oturmanın insana fayda sağlamayacağına inanıyorum. Birşeyler yapmak, becerilere beceriler katmak çok güzel bir olay, zorlukları olsa dahi.

Çalışma müsademi alıp bir işe girmek arzusundaydım. İnsan ilerisini düşünmek zorunda. Belki ileride çeşitli nedenlerle çalışmak zorunda da kalabilirdim. Ya işim çok uzaklarda olursa, ya sabahın köründe işbaşı yapmak zorunda kalırsam. O zaman bana bir ehliyet gerekir diye düşündüm. 1995'in ilkbaharında büyük bir istekle sürücü kursuna yazıldım. 12 teori dersi mecburi idi. Haftada bir ders, ders birbuçuk saat. Dersler, testler bitince yazılı imtihana girdim. Başarılı oldum. „Fahr“ yapmaya başladım. İlk günler çok sıkıntılı geçti. Bir saniyenin içinde, direksiyona mı hakim olacaksın, ayaklarını mı kontrol edeceksin, yoksa ayaklarının altındaki pedal-

larla mı uğraşacaksın? Pedal üç tane: debriyaj, fren, gaz. Ben bunların hepsini birbirine karıştırıyordum. Bir de trafiği kontrol etmem gerekiyor. Yayalar, kurallar. Türkiye'deyken trafik mirafik görmedim ben. Bu kadar zor olacağını düşünmemiştim hiç. Vazgeçmek mi? hayır. Otomobil kullanmak eskiden beri hayalimdi. Devam etmeliydim. Yavaş yavaş

öğrendim. Sıra geldi mecburi 10 „Fahr“ yapmaya. 1 gece Fahr'ı Schenellstraße Fahr'ı ve en önemlisi Autobahn Fahr'ı. Bende ise sürat korkusu vardı. Autobahn'da saatte 130 Km hızla gitmek gerekiyor. Girişler çıkışlar hızlı oluyor. Tüm hazırlıklar bitince sınav tarihi belirlendi. Çevremde Prüfer'lerin yabancı düşmanlığı yaptıkları söyleniyordu. Mecburi araba kullanma süresini kasti olarak uzattıkları, en küçük hatayı dahi affetmedikleri tekrarlanıp duruyordu. Ben zaten sınavdan korkuyordum, bir de böyle söylentiler.

28.11.95. Bugün benim için çok önemliydi.

Günlerden salı. Çok heyecanlıyım. Ellerim ayaklarım sanki benim değil. Bütün kalbimle Allaha dua ediyorum. „Allahım ne olsun bu sınavı kazanmamı sağla. Beni herkese karşı rezil etme.“ Çünkü bu benim üçüncü sınavımdı. Birincisinde hata yaptım. İkincisinde aşırı heyecandan başarılı olamadım. Soranlara kaybettim demesi o kadar zor ki. Hemen insana beceriksiz, yapamazsın, yapamayacaksın der gibi bakıyorlar. İnsan kendine olan güvenini kaybediyor.

3. sınavda sakin olmaya çalıştım. Bir yandan da içimden hep dua ettim. Dualarım kabul oldu. Ehliyetimi aldım nihayet. Bana göre buranın insanları Türkiye'den gelenleri biraz küçümsüyorlar. Hiçbirşey yapmaz, hiçbirşeyden anlamaz sanıyorlar. Ama insan isterse ve kendine güvenirse herşeyi başarabilir.

Darısı ehliyeti olmayanların ve sahip olmak isteyenlerin başına

Zehra Gedikli

“YABANCILAR DIŞARI“

bu kez de

HUKUKSAL uygulaniyor !

Bir. evden çıkarma davası için. Gelsenkirchen. Bauer Mahkemesinde başlarına gelenlere. 25 yıldır Almanya’da yaşayan Gelsenkirchen’li Türk aile hala inanmıyor.

Ev sahibinin “ben oturacağım” diyerek evden çıkarmak istediği ancak hakkı olmadığı için soğuk savaş sürdürdüğü aile. Kiracılar Derneđinin yardımıyla ona gerekli dersi veriyor. Ancak yasalar açık ve demokratik. Ev sahibi soluğu mahkemede alıyor. Hakimin (Rotlaender) tarafsız karar vereceğine inanan aile, yasalara da güveniyor. Ancak hayret !... Hakim ev sahibine hak veriyor ve kararını řu çümlelerle açıklıyor: “ sizler 25 yıldır Almanya’dasınız ama hala Almanca konuşmuyorsunuz. Burada kökleriniz yok, bundan sonra da bir bağlılığınız olamaz“

HEMEN İTİRAZ EDİYORUZ: BABA VE ANNE 1971 YILINDAN BERİ ALMANYA’DA YAŐIYORLAR VE SÜREKLİ ÇALIŐMIŐLAR. 58 YAŞINDAKİ BABA. SAĞLIK NEDENİYLE EMEKLİ; VE SORUYORUZ: 33 YAŞINDA GENÇ, SAĞLIKLI VE ÇALIŞMAK İÇİN ALMANYA’YA GELEN BİR İNSANIN 25 YILINI BİR KALEMDE SİLMEK KOLAY MI HAKİM BEY? SAVAŞTAN DÜMDÜZ ÇIKMIŐ BU ÜLKEYİ KALKINDIRANLAR ARASINDA “O”DA YOK MU?

2.SORU: 3 KIZKARDEŐ, BURADA DOĐMUŐ, BÜYÜMÜŐ; OKULA GİTMIŐ, ANA DİLLERİ GİBİ ALMANCA KONUŐUYORLAR, DAHA NE KÖK, NE BAĐLILIKTAN SÖZ EDİYORSUNUZ HAKİM BEY?

HAKİM (Rottlaender) Mahkeme salonunda

alaycı konuşmasını sürdürüyor: “ Aldığınız emekli maaşıyla sizler Türkiye’de “PAŞA” gibi yaşarsınız. Orada ev sorununuz da olmaz.”

HEMEN İTİRAZ EDİYORUZ: “YILLARDIR EN AĞIR, EN PİS, EN YORUCU İŐLERDE ÇALIŐTIRILAN BU İNSANLARIN ALDIĐI EMEKLİ MAAŐINI SİZ NE SANIYORSUNUZ HAKİM BEY? “ (Kaldı ki şimdi Türkiye’de “Paőalar“ bile zor durumda)

Aile bu karara da itiraz ediyor. Hakimin bu ifadelerini Radyo, Televizyon (WDR) ve gazetecilerin dikkatini çekiyor. Bu konuda karşı düşünceler oluőtukca hakimi de bir telaő alıyor ve yeni kararda : aileye 1 yıl süre ve taőınma masraflarının ev sahibi tarafından ödenmesi kararını veriyor.

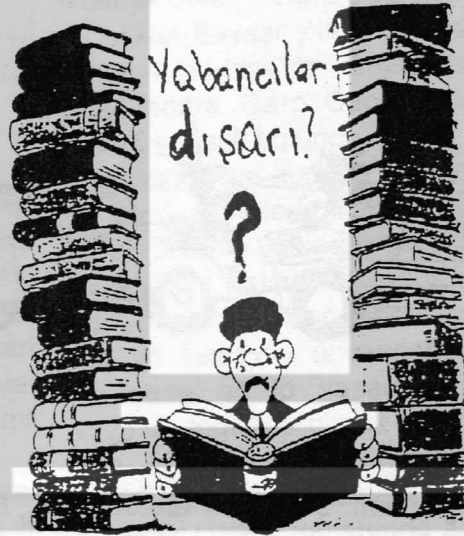
Ben bu olayı “WAZ“ de okuduğum zaman çok heyecanlandım, sevindim, ümitlendim. Bu ailenin

“onlar daha iyi bilir“ düşüncesini kabul etmeyecek, korkmadan, yılmadan haksızlığa karşı mücadeleleri;

HALA HAKLARINI BİLMEMEYEN, SAVUNMAYAN İNSANLARA ÖRNEK OLMALI...

NOT: Duyduđumuza göre hakim başka bir bölüme alınmıő.

Zuhal Özügül

KALIMERHABA

Geçenlerde hem Türkiye'de hem Yunanistan'da büyük yankılar yapan, bizlere korkulu dakikalar yaşatan ada krizinden hepimiz çok etkilendik mutlaka.

Şöyle bir düşünürsek, çocukluğumuzda, gençliğimizde Türkiye'de daha sonra Almanya'da mutlaka Yunanlı bir tanıdığımız veya işarkadaşımız olmuştur. Ortak yanlarımızın bu kadar çokluğuna belki hayret etmiş olabiliriz. Ancak bu iki halk 400 yıl birlikte yaşamışlar ve birbirlerinden çok şey öğrenmişlerdi.

Bu iki halkın birbirine düşmesinden çıkarı olanlar kin ve düşmanlık tohumlarını serpmişlerdi Ege'ye..... Kana bulanmıştı topraklar, ve Mavi EGE.. İşte ada olayında az kaldı bu duruma düşecektik. Düşüncesizce yapılan hareketler, konuşmalar, davranışlar böyle bir zemin hazırlayabilirdi. Yunanlı olsun Türk olsun bazı kişilerin kan dökmeye bu kadar hazır olmaları korku verici.

Adaya bayrak dikmeye giden yunanlı gurupta küçük bir çocuğun, bir din adamının olması politikanın nasıl alet edilebileceğini gösterdi. Diğer yandan insanlara en doğruyu gösterme görevi olan basın böyle bilinçsizce ve kışkırtıcı davranışı akıl alacak gibi değil.

Biz politikacı değiliz, basın da değiliz. HALKIZ....

Biz EGE DENİZİNİN iki halk arasında bir dostluk köprüsü olduğunu ve mavi kalacağına inanıyoruz.

Dostluk ve barış savaştan daha ağır basacaktır.

Şair Ahmet Günbaş duygularını ne güzel anlatıyor.

Biz barışığız ege
Sen bak işine
İki halkın çocukları köpüklerinde yıkanmış
Bir yürek atımı yerde
Barış yazar defterimizde
Biz barışığız Ege

Thaodisis Piyeridis'in dizeleriyle

„Seni istiyorum barış,
güzeller güzeli, sevgililer sevgilisi.
Şarkılar söylüyorum senin için,
övüyorum, yüceltiyorum seni.
Senin için uyuyorum, uyanıyorum
senin için hergün
soluk alışım, davranışım.
Bayrak yapıyorum senin için
düşünce mi,
senin için konuşuyorum.
Kalemim, kılıcım tüm varlığım
senin için barış, senin için!“

ADIM

SİNEMA FREE WILLY- BALİNA VE ÇOCUK

Rejisör Simon Wincer'in 93 yapımı bu filmi çocuklarınızla birlikte zevkle izleyebilirsiniz.

Akvaryum gösteri şerkezinde eğlencelik olarak kullanılmak üzere avcılar bir orkayı (Katil balina) ağlarına düşürürler. Orkaya Williy adı verilir ve bu merkezde bir havuza hapsedilir.

Annesi ve babası tarafından terkedilen 10 yaş civarındaki sokak çocuğu Jesse (Janson James Richer) dilencilik yapar, çalar, çırpar. Bir gece polislerden kaçayım derken, Williy'in bulunduğu merkeze sığınmak amacıyla girer, bütün duvarları püskürtme boyayla boyar. Neticede polisler tarafından yakalanır, çocuksuz bir ailenin yanına verilir. Bu olayda boyadığı duvarları temizlemek zorundadır. Böylelikle gösteri merkeziyle ve Williy'le ilişkisi vardır.

Eğiticilerin uğraşlarına yanıt vermeyen Williy, Jesse'nin çaldığı ağız armonikasıyla etkilenir. Çocuk ve Orka'nın arasında arkadaşlık başlar. Birbirlerini severler. Williy'i gösteriye hazırlama görevi Jesse'ye verilir. İnanılmaz öğrenme, taklit becerisiyle Williy görkemli bir showmendir. Ama gösteri günü aşırı kalabalığın gürültüsünden ürken Orka Çocuğun yüzünü kara çıkarır. Williy'e para yatıranlar sigortadan para alabilmek için onu öldürmeyi planlarlar. Bunu öğrenen Jesse ise sevgili arkadaşının özgürlüğe kavuşması gerektiğini düşünür ve mücadele eder.

Williy'in özgürlüğe kavuşma sahnesini, okyanusun nefis görüntüsüyle birlikte izlemek istemez misiniz?

Williy gerçekte Keiko adında bir katil balina. Meksikada bir gösteri merkezinde yaşıyor. Tutsaklık onu hasta etmiş, özgürlüğü için uğraşılıyor. (ADIM)

Bir Kadın Yazarımız Duygu Asena

1946 yılında İstanbul'da doğdu. İ.Ü. Edebiyat Fakültesi'nde Pedagoji eğitimi gördü. 1972 yılında Hürriyet'te gazeteciliğe başladı. Gelişim yayınlarında, çeşitli kadın ve gençlik dergilerinde genel yayın yönetmenliği, reklam yazarlığı yaptı. Söz, Sabah ve Güneş gazetelerinde köşe yazarı, Radyo ve televizyon programlarında yapışçı olarak görevler aldı. Halen Milliyet ya-

yın grubu içinde "Kim" ve "Negatif" dergilerinin yayın yönetmenliğini yürüten Duygu Asena, yine aynı gazetede köşe yazarlığı yapıyor.

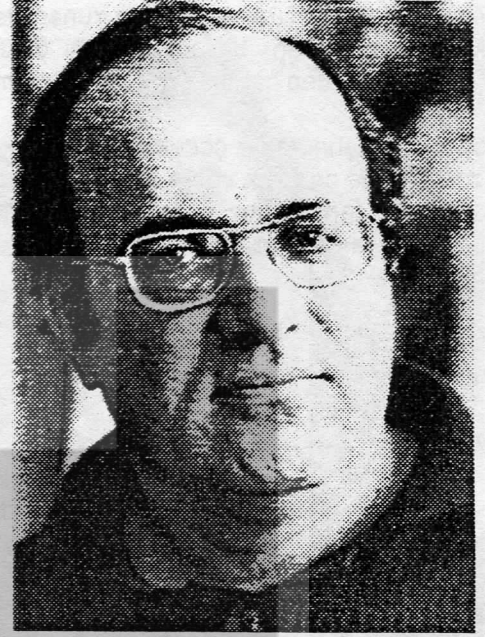
İlk kitabı Kadının Adı Yok (1987, 52.Basım 1995) ve bu kitabın devamı niteliğindeki Aslında Aşk da Yok (1989, 36.Basım 1995) ile Türkiye'de yoğun tartışmalara yol açan Duygu Asena, 14 öyküden oluşan Kahramanlar Hep Erkek ve Kadınca dergisindeki yazılarından derlediği Değişen bir şey yok adlı kitaplarıyla satış rekorlarını yeniledi.

Türkiye, hızlı sosyo-kültürel değişimlerle, kadının özgür bir birey olarak öne çıktığı, etkinleştiği bir süreç yaşıyor. Geleneksel erkek egemen değer yargıları bu süreçte kadının önünü tikiyor. Duygu Asena yaşadıkları, yapıp ettikleri, yazdıklarıyla bu süreçte doğrudan taraf olarak katılıyor. Çalışma hayatı, sosyal yaşam, aşk evlilik, annelik içinde kadını, kendi bireysel yaşam pratiğinde geliştirdiği özgürlük anlayışıyla yeniden tanımlıyor. Günlük hayatın ayrıntılarından seçtiği çarpıcı örnekleri, basit, süssüz bir anlatımla kısa öykülere, anekdotlara dönüştürürken, yazından çok, eğitsel ölçütlerle hayatı karartan şiddete dikkat çekmeyi hedefliyor.

Duygu Asena bireysel bir başkaldırının serüvenini yazarken, sessiz çoğunlukları bir başka damarda can evinden yakalıyor. Yatakta, evde, sokakta, işyerinde, kurumlar karşısında, insan insana ilişkilerde buşiddetin altını çiziyor. İnsanları uyarıyor, kıskırtıyor, güçlendiriyor.

Bir dönemin hüznü pencerelelerinde pembe düşlerin kahramanlarını bekleyen sessiz, edilgen insanları, şimdi Duygu Asena ile günü, aşkı ve özgürlüğü sokağın çoşkun kalabalığında yaşarken yakalayacaklarını biliyorlar.

ADIM

Uğur Mumcu Gülümsüyor

Karlı Sokak'ta bir çift eldiven

Havada yanık kokusu

Bir çift bakış seçiliyor inceden

Gözlüklerin ardından gülümseyen

Buz üstünde telaşlı adımlar

Aklıma takılan kimi sorular var

Çocuklar öylece duruyor karşıda

Karanlığa karşı tek kalem

Seher vakti plastik adı ihanetin

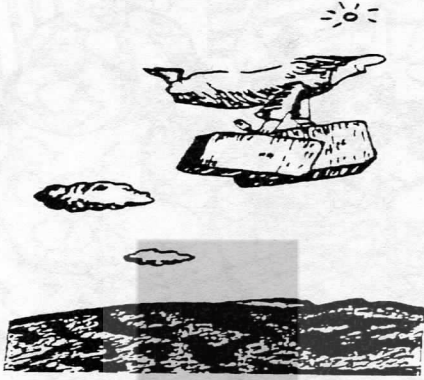
Susturacağını sandın

Daha söylenmedi son söz:

Bütün yüreklerde yarına koşacağım.

Öner Ciravoğlu

Şiir

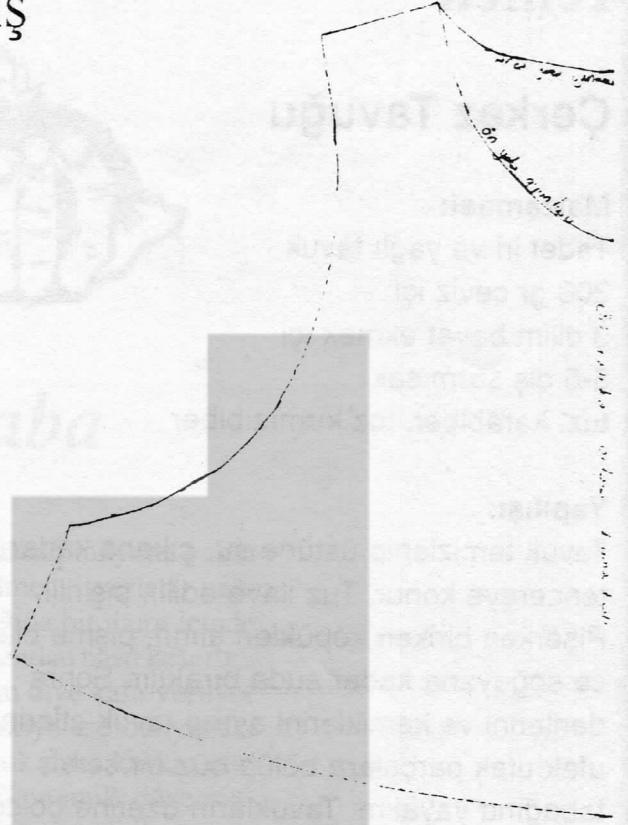

Sevgimi bitirmek istiyorum

Seni sevdiğim zaman
Sensizliği düşünemezdim
Sen çok uzaklardaydın ama
Her an benim kalbimdeydin
Sensiz seni yaşıyordum.
Çünkü içimden bir ses o da
seni seviyor diyordu Ya şimdi?
Yanıdayım ama yalnızım...
Sen yine benden çok uzaklardasın
Benim seni sevdiğim kadar
Sen beni hiç sevmedin.
Benim seni düşündüğüm kadar
Sen beni hiç düşünmedin
Anlayamadın benim sevgimin
Sonsuzluğunu derinliğini ya şimdi ?
Boşluğun içinde tek başıma
Sensiz sevgisiz yalnız başıma
ama neden
Sevdiğim insan sevgiyi hiç tanımamış
Sevmenin ne demek olduğunu bilseydi
biraz olsun anlardı beni
Sevmeyi sevmeyi bilmeyen
Kör bir kalbi var
Sevgiyi hiç tanımamış duygusuz bencil
Bir insan Keşke senin gibi olabilsem
ama ne yazık ki ben sevgiyi tanıdım
Aşkı yaşamışım ne kadar çok istesemde
Kalbimden söküp atamıyorum seni
yazıklar olsun sana senin insanlığına
Se ni kalbinden atamayan bana

Müzeyyen Uğur

Dikiş

Sevgili hanımlar bu sayımızda bebekleriniz için bolero tipi kolsuz mini bir bluzaya ne dersiniz? Evetse haydi bakalım iş başına. Bu iş için sadece 25 cm'lik bir kumaşa ihtiyacımız var. Vermiş olduğum bu patron 3 aylık bir bebekten 2 yaşındaki çocuğa kadar uyan bir patrondur. Eğer sizin çocuğunuz daha büyükse patron'un boyundan, omuz, yaka ve kol çevresinden biraz genişletme yaparak patronu büyütebilirsiniz. Hanımlar kalıbın ön ve arka ortalarını kumaş katına iğneyip işe başlayabiliriz. Dikiş payı olarak sadece etek kısmından 2 cm, yaka, kol, omuz ve yan dikişlerinden 1 cm bırakmanız yeterlidir. Kumaşımızı dikiş payı bırakarak keselim ve makinamızın başına geçelim. Önce yan ve omuzları birleştiriniz. Daha sonra yaka oyuntusunu ve etek ucunu ister zikzak ayarında isterseniz çift düz dikiş olarak makinada dikiş. İşte hanımlar çocuğunuzun yazın çıplak, kışın ise herhangi bir buluzun üzerine giyebileceği şık bir yeleği oldu. En fazla yarım saatinizi alacak olan bu kıyafeti isterseniz önüne değişik aplikasyon işleyerek daha da güzelleştirebilirsiniz.

Aynur Çağma

Yemek

Çerkez Tavuğu

Malzemesi:

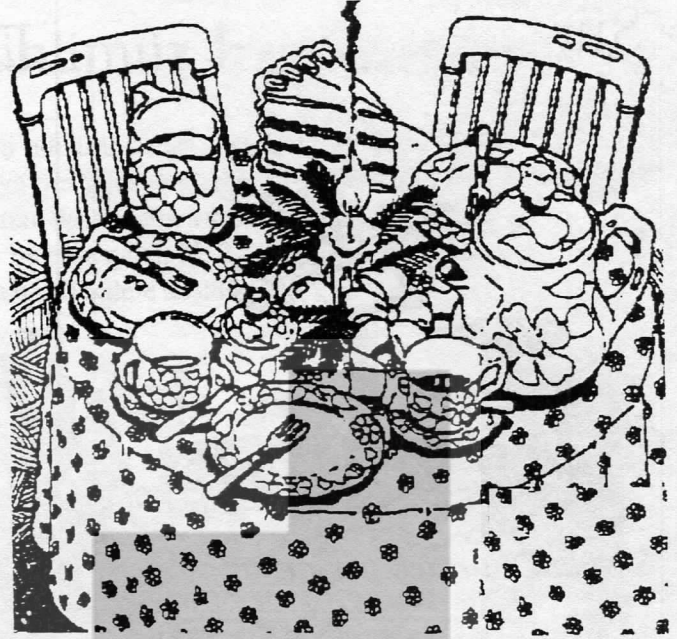
1adet iri ve yağlı tavuk
300 gr ceviz içi
3 dilim bayat ekmek içi
5-6 diş sarmısak
tuz, karabiber, toz kırmızıbiber

Yapılışı:

Tavuk temizlenip üstüne su çıkana kadar bir tencereye konur. Tuz ilave edilir, pişirilir. Pişerken biriken köpükleri alınır, pişme bitince soğuyana kadar suda bırakılır. Sonra derilerini ve kemiklerini ayırıp tavuk etlerini ufak ufak parçalara bölüp düz bir servis tabağına yayalım. Tavukların üzerine bolca tuz ve karabiber serpelim. bayat ekmek içlerini suda ıslatıp sıkalım. Ceviz içlerini et makinasında çekelim. İkinci defa cevizleri çekerken ıslatılmış ekmek içlerini de beraber makinarya atalım. Bu arada kırmızı toz biberi de unutmayalım. Bu çekme esnasında ceviz yağının çıkması için kaşığın tersiyle bastıralım. Damlayan ceviz yağını bir fincana alalım. Cevizli harcı bir kez daha makinarya da çekip bu malzemeyi derin bir kap içine koyup, kıyılmış sarmısağı ilave edelim. İllik tavuk suyunu yavaş yavaş malzemelerin içine döküp, koyu bir bulamaç haline gelince servis tabağının içindeki tavukların üstüne döküp, bıçakla düzgün bir şekilde yayalım. Cevizden çıkan yağı da üstüne gezdirip maydonozla süsleyelim. Şayet ceviz yağını çıkaramazsanız, o zaman sıvı yağa toz kırmızı biber ilave ederek üzerine dökebilirsiniz.

Uğraşı biraz fazla olan bu yemeğin tadı, uğraşlarınızı unutturacaktır.

Nural Karakaş

Bombom Fatma

Malzemer:

250 gr. margarin
25 adet Butter-keks
1 Çay bardağı kakao
1çay bardağı Pudra şekeri
1çay bardağı fındık tozu
1 paket vanilya
Bir miktar hindistan cevizi tozu.

Yapılışı

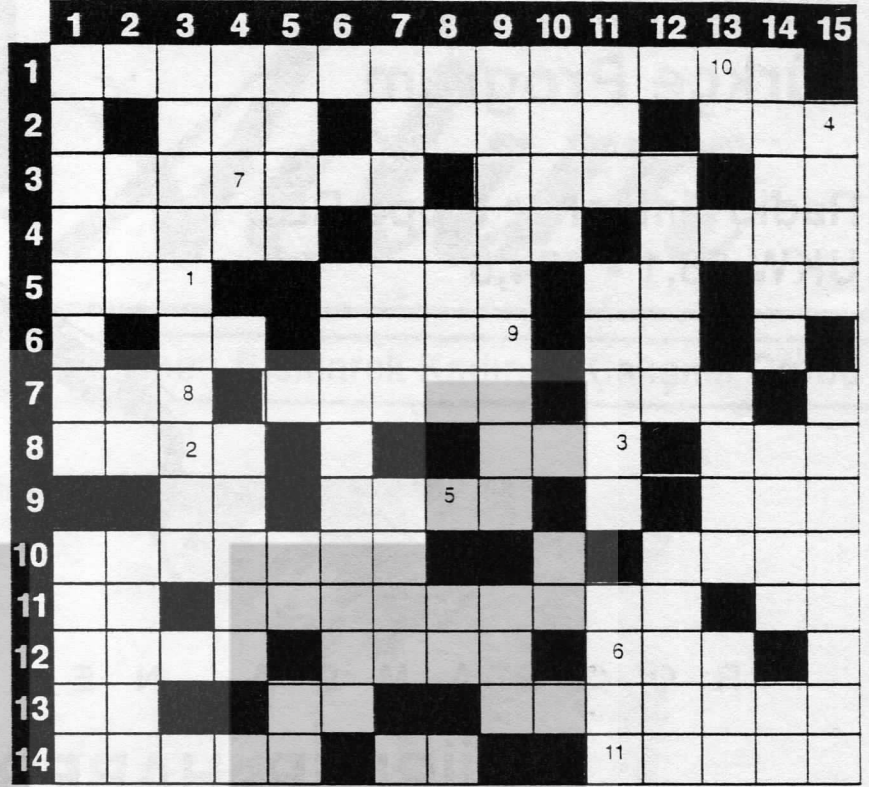
Yağı eritip bir kenara koyun. Una yakın incelikte çektiğiniz bisküvileri ve diğer malzemeleri yağın içine döküp iyice karıştırın. Ceviz büyüklüğünde parçalara ayırıp, yuvarlayın. Sonra hindistan cevizi tozuna bulayıp buz dolabına koyun. Bir saat sonra akşam çayınıza eşlik edecektir.

Zehra Öztürk

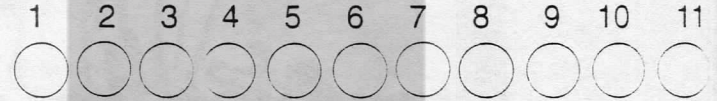
BULMACA

Soldan sağa:

1- İstanbul'da bir müze. 2- Sessiz bir harfimiz-İlkel bir deniz aracı-terisi bir..... bağırma.-tadı kötü 3- Politika.- rehin almaktan emir. 4- Tersî yükseltme.-bir işi yapma kudretinden yoksun.-kazma işlemi. 5-Tersî damarlarımızda dolaşır.- anlayabilme yetisine sahip.- İskambilde birli.- ilave. 6.-Bir sessiz harf.- tersi matematikte bir sayı.- Düşmandan korunmak için yapılan kalın duvarlı yapı.-bir bağlaç, bir sessiz harf. 7-Sahip oluş.-katlanma gücü.- iffet namus.-sessiz bir harf. 8.En eski topluluk.-sessiz bir harf.- tersi dolmaktan emir.- bir tür yerel kabile yerleşimi. 9-Bir nota.- öyle ki anlamında bir söz.- sesli bir harfimiz.- kırmızı şarap.10. Hatırlamak.- sessiz bir harf.- beşe on.....11-terisi namus.-kazı bilimi.-eski dilde su. 12-Askerlikte bir topluluk.- karşısındakine bir şeyi kabul ettirebilme.-eski dilde gelecek.- sesli bir harfimiz. 13- Tersî beyaz.- hayvanlar yer.- amma.....14- bir bağlaç.- bir organımız.- destana özgü şiir

Anahtar
sözcük:

Yukarıdan aşağıya :

1-İzmirde bir semt.-bir bezelye türü 2-sessiz bir harf.- dolaylı anlatma.-kent.- bir Türk bayan adı 3.-kita.- 4.-Zaman birimi.-sessiz bir harf.-bir Türk bayan adı.- sesli bir harf. 5-Olmaktan dilek, şart.-sessiz bir harf.-İngilizcede bay.- avlanmaya yarar 6-Petrol ve benzeri ürünler 7. Yatar vaziyette.- tersi, keyfi yerinde. 8-miktarca çok değil.-parlatıcı bir madde.- bir sayı. 9-Becerikli.- yanardağ artıptı. 10-Üzümsü meyveli ağaç.-tersi seçimlerde kullanılır.11- Tersî, keyif duygusu.-bir tür şeker.-askılı elbise. 12-Ölümsüzlük içkisi 13-Okunacak bir şey.- bir margarin markası.- Emil.....-tersî, yapma etme 14-İzin, onay, diploma.- Hanım, kadın.-tersî bir bağlaç 15- Sıcak değil.- özelliikle azerî, Özbek ve Karakalpak Türkleri arasında yaygın olan zurnaya benzeyen üflemeli çalgı.

Hazırlayan: Semra Kayaçelebi

Bulmacayı çözün, anahtar sözcüğü bulun ve bize yazın.

Armağanlarımız var.

Adresimiz : Zuhul Özügül, Grenz Str. 47, 45879 Gelsenkirchen

Geçen sayıdaki anahtar sözcüğümüz „Ana hakkı“ idi.

dergimizin, başlangıçtan son sayısına kadar, bulmacalarını tam olarak çözen okurlarımıza dağıttığımız ödüller:

Birsen Samancı :Günlerden bir gün

Gülten Akın:Sevda Kalıcıdır

Stefan Zweig : Briç Oyunu

Sevim Koçyiğit: Parmak Acısı

Bir sayıda Örgü Dergisi'nden bir model

Bir sayıda Almanca model dergisi.

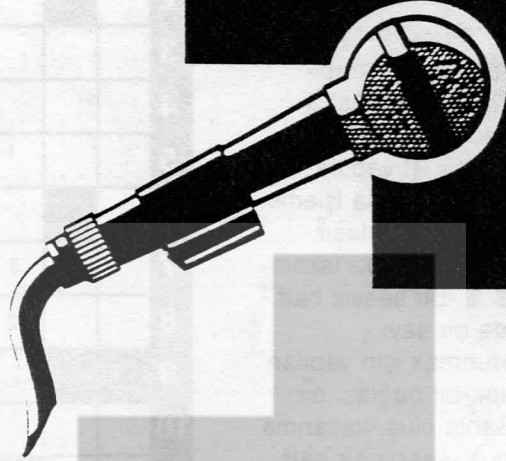
Son sayımız olan 9. sayıdaki bulmacayı çözen okurlarımız arasında kura ile seçeceğimiz üç kişiye Duygu

Asena'nın bir kitabı armağan edilecektir.

Gelsenkirchen'de Türkçe Program

Radio Emscher Lippe REL
UKW 96,1 - 104,5

RADYO
BİZ BİZE

P R O G R A M D A N E L E R V A R ?

ŞİİRLER, HABERLER

DUYURULAR, SÖYLEŞİLER

MÜZİK, YEMEK KÖŞESİ

BİR FİLM

SAĞLIK KÖŞESİ

BİZE YAZIN

Adresimiz: **RADYO BİZ BİZE**
Grenzstr. 47, 45881 Gelsenkirchen

DİKKAT: Türkçe programımızı bundan sonra **HER AYIN İLK PERŞEMBE GÜNÜ,**
SAAT 19. 00 - 20. 00 arasında dinleyebileceksiniz.

GÜNLER: 4 NİSAN / 2 MAYIS / 6 HAZİRAN / 4 TEMMUZ / 1 AGUSTOS / 5 EYLÜL